

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Concilia Galliæ Narbonensis

Baluze, Etienne

Parisiis, 1668

Concilium Biterrense Habitum anno MCCXCIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14646

ptas in veteri codice cum nonnullis aliis Episcoporum Carcassonensium constitutionibus. Nam duo istius Concilij decreta heic commemorat idem Galterius, his verbis : *Ad reprimendam malitiam perverforum, eorum videlicet qui litteris Domini Pape nequiter abutuntur, statutum fuit seu ordinatum in provinciali Concilio apud Biterrim Dominica qua dicitur pridie Kalend. Aprilis, quod Abbates suis inhi-beant districtè monachis ne per litteras apostolicas citent aliquem quousque ipsi Abbates eas viderint & examinaverint diligenter.* Et infra : *Item in dicto fuit Concilio statutum & ordinatum ut iudices à sede apostolica delegati non subdelegant nisi personis moribus & scientia approbatis, & in eisdem diocesis in quibus ipsi consistunt delegati.*

CONCILIVM BITERRENSE

Habitu anno MCCXCIX.

DI ù magnum inter Archiepiscopos & Vicecomites Narbonenses certamen fuit, deberentne Vicecomites esse subjecti Archiepiscopis; actamenetsi sæpe isti causa cecidissent, jurèque jurando fidem suam Pontificibus obligassent, etiam præstito homagio, instaurabant interdum causas discordiæ per abruptam contumaciam, pœnamque excommunicationis in se ultro accersebant & attrahabant. Tandem Amalricus Vicecomes Narbonensis, ut se subtraheret jurisdictioni & homagio Archiepiscopi Narbonensis, Philippi Pulchri Francorum Regis vassallum se constituit pro omnibus castris & possessionibus quas prædecessores sui tenebant ab Archiepiscopis. Nam etiam anno M CCLX.

Amalricus Vicecomes, istius Amalrici pater, fidelitatis juramentum homagiūque pro ijsdem rebus præstiterat Guidoni Fulcodio Archiepiscopo tum Narbonensi, ac deinde Ægidio Archiepiscopo paucis antè annis quàm ista synodus haberetur. Novitium istud Amalrici facinus urebat profectò Ægidium, ac tam altè animo ejus infidebat, ut synodum provincialem ea de causa cogeret, efficeretque ut ex ea legati mitterentur ad Regem, expositulaturi cum eo de injuria Ecclesiæ Narbonensi illata ab Amalrico. Nec his contentus, etiam ad Bonifacium VIII. Papam detulit istam querelam; ut patet ex literis ejusdem Bonifacij ad Philippum Regem scriptis xv. Kal. Augusti anni sequentis, quæ ab Odo-rico Raynaldo editæ sunt, in quibus ista leguntur: *Ad hæc premissis adjicitur grandis injuria & amara querela, quæ ad nostrum pervenit auditum, quòd nobilis vir Amalricus Vicecomes Narbonæ, antiquorum progenitorum suorum, qui Ecclesiam Narbonensem & alias eidem subjectas quantum & quando potuerunt multipliciter impugnarunt, vestigijs imberens pestiferis, jurisdictionem & omnia quæ dicta Narbonensis Ecclesia tenet vel habet in civitate ac burgo Narbonæ & pertinentiis eorundem, & quæ indubitanter tenebat ac tenere debebat in feudum ab eadem Ecclesia Narbonensi, quæve parentes sui a centum ferè annis citra continuè Archiepiscopis qui pro tempore ipsi Ecclesiæ præfuerunt, & pater istius Vicecomitis, eodem presente, sciente, & intelligente, Narbonensi Archiepiscopo qui nunc præest, cum sacramento fidelitatis & homagio, presente quoque multitudine hominum, Clericorum & laicorum, nobilium & ignobilium, copiosa, ante majus altare in ipsa Ecclesia Narbonensi, se tenere in feudum, ut indubitatis constat Regem Francia prædecessorum*

tuorum privilegiis, Vicecomitum Narbonensium litteris eorundem Vicecomitum sigillis signatis, & aliis etiam luce clarioribus documentis, & hæc ipse idem Vicecomes procuratorio nomine patris sui, dum vivebat, in tua Curia fuit manifestè confessus, à paucis citra temporibus maligno ductus spiritu, in magnum contemptum, præjudicium, & injuriam non solum præfate Narbonensis Ecclesie, verùm etiam aliarum Ecclesiarum totius provinciæ Narbonensis, à te recognovit in feudum, & in damnationis sue cumulum & evidentius sæpèdictæ Narbonensis Ecclesie nocumentum non solum ea à te, ut prædicitur, recognovit, sed, ut Gallicano utamur vocabulo, advoavit, immo etiam ea à dicto Archiepiscopo & Ecclesia Narbonensi deavoavit expressè. Fili carissime, talia mentem nostram amaricant & perturbant, & ut ad apponenda remedia convertamur excitant & instigant; nec possumus nec debemus tam grandia detrimenta ac exheredationem quandam Narbonensis Ecclesie supradictæ sub dissimulatione transire, nec talia pati debuerat dignitatis regie reëctitudo & prudentia circumspècta. Et infra: Nos nihilominus, ne tantum dispendium memoratæ Narbonensis Ecclesie transeat impunitum, nève aliis præbeat exemplum tam nefanda similia attentandi, contra Almaricum ipsum & alios quos negotium istud contingit ex officio nostro & de apostolica plenitudine potestatis deliberavimus procedere summarie de plano sine strepitu & figura iudicij, prout iustitia exiget & videbimus expedire, ipsùmque Almaricum mandamus sub certa forma ad nostram presentiam evocari. Adnotat deinde Raynaldus ex Registro Benedicti XI. viguisse istam controversiam vivo Bonifacio, illùmque Narbonensi Archiepiscopo sub gravissimis pœnis prohibuisse ne ullam con-

cordiam iniret inconsulta sede apostolica. E vivis autem erepto Bonifacio, cum Benedictus XI. ad pacandas discordias incumberet, Amalricum profectum esse se Vicecomitatu Narbonensi potiri beneficio Ecclesie Narbonensis, Archiepiscopum vero Regi Philippo fidem suam adstrinxisse solenni iurando. Vide Raynaldum ad annum 1300. §. 29. & 1304. §. 9.

In eadem synodo editum est Decretum de celebratione diei festi sancto Ludovico Regi Francorum, ut fidem facit Johannes Episcopus Carcassonnensis in suis constitutionibus synodalibus editis anno MCCXCIX. die Jovis ante festum beati Andreę Apostoli. *Item precipimus observari statuta sive consilia de novo edita in Concilio Biterrensi, & specialiter illud in quo continetur de festo duplici beati Ludovici die statuto in singulis Ecclesiis celebrando.*

CONCILIUM BITERRENSE

Habitu anno MCCCLI.

HUIC Concilio Biterrensi pręfuit Petrus de Judicia Narbonensis Archiepiscopus, sororis Papę Clementis VI. filius, qui etiam pręfuit Concilio Vaurenfi trium provinciarum anno MCCCLXVIII. & Narbonensi anno MCCCLXXIV. Ut non injuria dici possit, quemadmodum celebratissimus ille Osius Cordubensis in Hispania Episcopus, pręfes Conciliorum. Hunc ego Petrum reperio magnum virum fuisse per eas tempestates. Itaque cum ejus historia valde obscura sit apud scriptores historia-